

جام جهانی شرکت کرد، در حالی که ستار گانی چون آنخل بوسکیو، خوان اواریسستو و لوییس مونتسی از تیم نایب قهرمان المپیک ۱۹۲۸ در ترکیب تیم حاضر بودند. آرژانتین در این تورنمنت نیز مقابل فرانسه (۰-۱) مکزیک (۳-۶) شیلی (۱-۳) و آمریکا (۱-۶) پیروز شد. اما در فینال (۲-۴) باخت و نایب قهرمان شد. تیم پیروز، همان دشمن همیشگی بود: اروگوئه! و به این ترتیب ششم مردم چنان بالا گرفت که پس از شنیدن خبر این شکست، به کنسولگری اروگوئه حمله کردند!

فاجعه سوئد

وقتی آرژانتین در جام جهانی ۱۹۵۸ (سوئد) ابتدا از آلمان (۱-۳) باخت و در آخرین دیدار خود (۱-۶) در برابر چکسلواکی خرد شد، مطبوعات به این اتفاق، لقب «Eldesastre desucia» (فاجعه سوئد) دادند و ۱۰ هزار نفر در فرودگاه گرد آمدند تا به بدترین شکل ممکن از شکست خوردگان استقبال کنند. پس از آن، تیم تنها یک بار فاتح کوپا آمریکا (۱۹۵۹) شد و از آن پس تا سال ۱۹۹۱ موفق به کسب این عنوان نشد. شکست های تیم ملی در جام جهانی هم ادامه پیدا کرد. حذف از مرحله اول جام ۱۹۶۲ و حذف از مرحله دوم سال های ۱۹۶۶ و ۱۹۷۴، نمونه های از این شکست ها بودند تا آن که منوتسی از چنین تیمی قهرمان جام جهانی ۱۹۷۸ را پیدا آورد.

یک دهه استثنائی در فوتبال آرژانتین

در سال ۱۹۷۸ آرژانتین برای نخستین بار میزبان جام جهانی فوتبال شد. وقتی «لوییس سزار منوتسی» سرمربی آرژانتین شد، همه چیز به مرور رو به راه شد. بازیکنان همگی از لیگ آرژانتین و به خصوص از تیم های ریور پلاته و هوراکان انتخاب شدند و تنها لژیونر تیم «ماریو کمپس» بود که در والنسیای اسپانیا توپ می زد. راه راه پوشان مسابقات را با ضعف شروع کردند و مجارستان و فرانسه را با نتیجه (۲-۱) شکست دادند. تیم آن گاه از ایتالیا (۱-۰) باخت و در گروه خود دوم شد. اما در مرحله دوم شرایط بهتر شد. یک تساوی (۰-۰) مقابل برزیل و دو پیروزی برابر لهستان (۲-۰) و پرو (۶-۰) آرژانتین را فینالیست کرد و یک برد (۳-۱) در وقت اضافی مقابل هلند، اولین قهرمانی آلبی سلسسته را رقم زد. هشت سال بعد آرژانتینی ها در جام جهانی ۱۹۸۶، شماره های پیراهن بازیکنان را به ترتیب حروف الفبا تعیین کردند؛ در ست مثل سال های ۱۹۷۸ و ۱۹۸۲. تنها دروازه بان (پومپیدو)، پاسارلا، مارادونا و والدانو از این امر مستثنی بودند. تیم تحت رهبری «کارلوس بیلاردو» تنها «دانیل پاسارلا» را از تیم فاتح سال ۱۹۷۸ در ترکیب خود می دید. در جام جهانی مکزیک «دیه گومارادونا» همه کاره بود و به لطف حضور او، تیم با برتری مقابل کره جنوبی، بلغارستان، اروگوئه، انگلستان، بلژیک و آلمان قهرمان جهان شد. چهار سال بعد هم آرژانتین تیم های شوروی، برزیل، یوگسلاوی و ایتالیا را شکست داد. اما این بار در فینال از آلمان باخت و نایب قهرمان شد. اتفاقی که سال ۲۰۱۴ با مسی نیز تکرار شد و حالا باید منتظر ماند و دید آیا مسی می تواند کار مارادونا در جام ۸۶ تکرار نماید؟!

از مسابقات دوستانه بین کشورها نبود ولی این دو همسایه، برنامه ای دقیق برای انجام دیدارهای دوستانه بین خود، تهیه کردند و به این ترتیب در رقابت های آنها هرگز وقفه ای ایجاد نشد. اولین تیم آرژانتین لباس و شورت سفید و جوراب مشکی می پوشید و بسیاری از بازیکنان آن، اصلیتی بریتانیایی داشتند. نام هایی چون لسللی، راتکلیف، داگن، اندرسون و دیکینسون خاستگاه غیر بومی این نفرت را نشان می دهد. آرژانتینی ها در دومین دیدار خود (۶-۰) میزبان خود را شکست دادند و برتری خود را به رخ همسایه کشیدند. رقابت دو تیم به سرعت به نبردی حیثیتی بدل شد. تاجایی که در سال ۱۹۰۵ یک جام به عنوان «لیپتون کاپ» به برنده مسابقات دو تیم اهدا شد.

شکست در فینال جام جهانی

آرژانتین در سال ۱۹۲۹ میزبان کوپا آمریکا بود و قهرمان تورنمنت شد. این تیم در سال ۱۹۳۰ در اولین

پائولو دیبالا و لیونل مسی ستارگان دو نسل فوتبال آرژانتین